

תת"ע 2486/07/20 - מדינת ישראל נגד מצלחה באסל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

07 דצמבר 2020

תת"ע 2486-07-20 מדינת ישראל נ'

מצלחה באסל

לפני כבוד השופט אלכס אחר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י בא כוחה עו"ד נופר כץ חביב

נגד

מצלחה באסל

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד עמיד גזמאוי

גזר דין

מבוא:

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בכך שבתאריך 03.06.20 סמוך לשעה 20:00 נהג ברכב פולקסווגן מספר לוחית זיהוי 23-250-62 בכפר קרע סמוך לסופר סלאמה סנטר בהיותו ללא רישיון נהיגה בתוקף לאחר שרישיונו פקע ביום 15.07.06, ללא רישיון רכב בתוקף לאחר פקיעתו ביום 16.01.19 וללא פוליסת ביטוח המכסה נהיגתו.

ביום 28.07.20, באמצעות בא כוחו, הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן וביקש לצרף תיק 4859-03-20 בגין עבירות זהות מיום 15.11.19 וכן דו"ח מספר 10251722517 בגין עבירות זהות מיום 21.06.20. לאחר הצירוף הודה הנאשם באמצעות בא כוחו במיוחס לו בשני האירועים הנוספים.

לאור האמור, הנאשם הורשע בעבירות של **נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה (3 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961 (סמל סעיף 7102) **נהיגה ברכב ללא רישיון רכב (2 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 2 לפקודה (סמל סעיף 7045) וכן **נהיגה ללא ביטוח (2 עבירות)** - עבירה על סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל - 1970 (סמל סעיף 2106).

טיעונים לעונש וראיות הצדדים:

בדין אשר התקיים לפני ביום 23.11.20, שב הנאשם על הודאותיו בכתב האישום המתוקן ובתיקים שצורפו ובאי כוח הצדדים טענו לעונש.

באת כוח המאשימה התייחסה לעברו התעבורתי של הנאשם אשר כולל 33 הרשעות קודמות לרבות בעבירות זהות (ת/2) שבגין אף נשא בעונש מאסר בפועל ועתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ותינשא בעבודות שירות, פסילה בפועל שלא תפחת משלוש שנים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

בא כוח הנאשם הפנה לתיקים בהם הודה הנאשם בהזדמנות הראשונה שעניינם פקיעת הרישיון בשל חובות כלכליים. בא כוח הנאשם ציין כי הנאשם מנסה לתקן את הפגם וקיבל הפטר. בא כוח הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית ועתר להקלה עם הנאשם באופן בו יוטל עליו מאסר על תנאי ופסילה לתקופה של עד 10 חודשים.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

ריבוי עבירות

על פי מצוות ס' 40ג לחוק העונשין "הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים". בענייננו, משהודה הנאשם בעבירות אמנם זהות אך כאלו שבוצעו בתאריכים שונים, שלא כחלק ממסכת עובדתית אחת ומתוך בחירה של הנאשם פעם אחר פעם לבצע את העבירות על אף שהוא מודע להיותו נוהג ללא רישיון נהיגה תקף, ללא רישיון רכב וללא ביטוח, הריני קובע שמדובר בשלושה אירועים נפרדים.

מתחם העונש ההולם

קביעת מתחמי ענישה בתעבורה איננה מלאכה קלה כפי שכבר נכתב לא מעט ועיון בפסיקה מגלה כי לרוב, לעבירות נהיגה ללא רישיון נלוות עבירות חמורות נוספות דוגמת נהיגה בזמן פסילה, גרימת תאונה והפקרה. ואולם, גם ללא ביצוע עבירות חמורות נוספות, אין המדובר בעבירות טכניות ותו לא כי אם בעבירות שביצוען יכול ויפגע בביטחון הציבור ומשתמשי הדרך. עוד מוכיחות העבירות על מבצען כי הוא מזלזל בהוראות החוק והדין (עפ"ת (חי') 72826-06-20 **חליל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.07.20 (פורסם בנבו)).

עבירה של נהיגה ללא רישיון תקף הוגדרה בפסיקה כעבירה מסוכנת, "פצצה מתקתקת", אשר גלום בה פוטנציאל רב של סיכון ואף פגיעה ממשית במשתמשי הדרך, בהולכי הרגל ובביטחון הציבור במיוחד אם יפגע אחד מהמשתמשים בדרך

ולא יהיה לו כיצד להיפרע לאור היות הנאשם נוהג ללא פוליסת ביטוח ברת תוקף.

יתר על כן, אין לשכוח שהנאשם נהג ברכב כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2006, היינו מזה כ- 13 שנים במועד ביצוע העבירות ולמעשה, בהתחשב בגיליונו התעבורתי הכולל עבירות דומות לעבירות הנידונות בפניי, ובשים לב לתיקים אותם צירף, הרי שהנאשם מעולם לא חדל מלנהוג וכדברי בית המשפט המחוזי **"נראה שהמשיב הפך את הנהיגה ללא רישיון ל"מפעל חיים". שלטון החוק לא מעניין אותו. הצורך ברישיון נהיגה אינו מטריד אותו, הוא ממשיך לנהוג כשאין הוא מבוסס, מסכן את ביטחונם של עוברי הדרך ושלו גם כן שוב ושוב, גם אם אצא מהנחה שהנני חייב לצאת ממנה, שנהג רק באותם מקרים שבהם נרשמו דו"חות"** (עפ"ת 32611-08-10 מ"י נ' שלמה גיא [31.10.10]).

בפסקי דין רבים נקבע כי נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע לתקופה ארוכה יש לראות את הנוהג כמי שנוהג ללא רישיון כלל:

"גם העבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע לתקופה ארוכה, היא עבירה שהערכים המוגנים בגדרה דומים (לעבירה של נהיגה בפסילה - א"א), ושלא ניתן להקל ראש בחומרתה; כאשר ככל שתקופת הפקיעה ארוכה יותר, ראוי להתייחס אל הנהג כמי שאינו מורשה כלל לנהיגה, כך שפוטנציאל הסכנה לציבור הטמון בנהיגתו, גבוה" (עפ"ת 21538-08-19 מדינת ישראל נ' ג'ניים (ניתן ביום 20.01.20, פורסם בנבו) וכן עפ"ת 1647-08-20 מדינת ישראל נ' אבו בנייה (ניתן ביום 23.09.20, פורסם בנבו)).

מעיון בפסיקת בתי משפט הן השלום והן המחוזי כערכאת ערעור, נקבע מתחם הענישה ככזה הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וינשאו בעבודות שירות, לצד פסילה לתקופה שבין חודשיים לבין 24 חודשים וענישה נלווית, במקרים בהם קיים ריבוי עבירות והישנות ביצוען.

מעשיו של הנאשם, פעם אחר פעם, כאשר על פי הדוח אותו צירף שב לנהוג רק כשבועיים לאחר תפיסתו בגין נהיגה בתיק העיקרי וכל זאת ללא שעשה מאום כדי לתקן את המחדל, ובהיותו מודע לפקיעת רישיונו ורישיון רכבו, מלמדים על העוצמה הרבה של הפגיעה בערך החברתי המוגן.

על כן, אני קובע כי מתחם הענישה **בגין כל אירוע בנפרד, לכשעצמו**, נע בין מאסר על תנאי ועד ל - 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול ויבוצעו בעבודות שירות, לצד פסילה לתקופה שבין 6 חודשים לבין 24 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - סעיף 40א לחוק העונשין:

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2001 ולחובתו 33 הרשעות קודמות, לרבות הרשעות בגין נהיגה בזמן פסילה, חציית צומת באור אדום, התנהגות הגורמת נזק, נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת חבלה של ממש. בעבירות הנידונות בפניי בתיק זה הורשע הנאשם 11 פעמים בעבר וכל זאת ללא האירועים אשר צירף לתיק זה ולמעשה, נדמה שהנאשם אינו חדל מלנהוג על אף שרישיונו פקע זה מכבר ואיננו נרתע מלשוב ולעלות על ההגה כל אימת שהוא חפץ בכך על אף עונשים שהוטלו עליו בעבר.

כמו כן, על אף הטענות לניסיונות לתקן את המחדל, הרי שלא הוצגו בפני כל אסמכתאות התומכות בכך ולהיפך, בא כוח הנאשם אף טען שאין בריפוי הפגם כדי להשפיע.

בנסיבות אלה, כאשר המחדל לא תוקן, קיים סיכון רב להישנות העבירות.

מנגד, הנאשם אכן הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות, חסך מזמנו של בית המשפט והעדים וצירף תיקים.

בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אשר ביקש להבנות את שיקול הדעת השיפוטי, יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת.

דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה. בעניינו, הנאשם כבר נשא בעונש מאסר בפועל בגין עבירות קודמות. עם זאת, אינני סבור שבנסיבות העניין דנן יהיה זה נכון להטיל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג וברית ואיני סבור שיש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. הענישה הראויה בעניינו היא בדמות ענישה הצופה פני עתיד, לצד פסילה ממושכת שיהיה בה כדי להרחיק את הנאשם מהכביש.

בא כוח הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט תוך שהפנה לפסקי דין בהם נקבעו עונשי פסילה בפועל לתקופה של 6-10 חודשים ואולם, בתיק זה, מצאתי לנכון שלא להתייחס לאירועים השונים כאל אירוע אחד. ראשית מפני שאין המדובר במסכת עובדתית אחת ושנית מפני שעל הנאשם להפנים שאסור לו לנהוג! בנקודת זמן זאת, לאור התבוננות בגיליונו התעבורתי של הנאשם, המשקף נהיגה חוזרת ונשנית, בית המשפט מבהיר לנאשם שעליו לחדול מלנהוג. ככל שהנאשם לא הפנים זאת בעצמו ולא הורתע מתקופות פסילה קצרות שהוטלו עליו בעבר, אין מנוס מהשתת תקופת פסילה משמעותית בגין כל אירוע בנפרד.

כפי שנקבע בעפ"ת ג'ניים שהוזכר מעלה:

"אין להעלות על הדעת, כי שופט תעבורה יגלה הבנה להפרת החוק באופן בוטה ע"י נאשם; ויקבע בעניינו של נאשם רצידיביסט, אשר צבר חודשי פסילה ארוכים בשל התנהגותו המסוכנת והמזלזלת, ולא הורתע מעונשי מאסר בפועל וממאסרים מותנים, כי מאחר שענישה מחמירה לא הועילה, יש מקום להקל בעונשו; וחמור מכך, כי בשל הענישה שהוטלה עליו, הוא "נאלץ" או "נאלץ" גם בעתיד לנהוג את רכבו. המדובר במסר הפוך בתכלית, מזה שמצופה מבית המשפט לתעבורה להעביר למשיב עצמו ולציבור בכללותו, ולפיו בטחונו של הציבור אינו הפקר ואינו נתון בידיו או ברצונו של עבריין תנועה סדרתי, ופסיקותיו של בית המשפט אינן "כתובות על הקרח" ואינן מהוות המלצה בלבד, אשר הציבור רשאי לכבדן או להפר אותן לפי רצונו וצרכיו בלבד. זאת ועוד, אין לומר כי המשיב "נאלץ" לנהוג ברכב, אלא הוא בחר לעשות כן, תוך התעלמות בוטה מהוראות החוק ומהוראות בתי המשפט; כאשר הוא יכול היה, כמו כל אדם סביר שהוטלה עליו פסילה בפועל, לבחור בחלופות אחרות, כגון, נסיעה בתחבורה ציבורית או הסתייעות באדם

אחר שינהג עבורו.

עוד ראוי להזכיר, כי המשיב הוא זה שהביא במו ידיו למצב בו הוא נמצא כיום, ואין מדובר בגזירה משמיים".

בפסיקה נקבע לא אחת כי רמת הענישה אמורה לשקף את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וכן את נסיבות ביצוען כך שיש לנקוט בעת גזירת העונש ההולם על פי מידת הדין ולא על פי מידת הרחמים (לעניין זה ראו רע"פ 8013/13 אמיר מסעוד נ' מ"י).

עוד ברע"פ מסעוד התייחס כב' השופט סולברג לעונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, שהוטל על הנאשם שנהג ללא רישיון, כאשר בעברו הרשעות קודמות דומות וכתב:

"אדרבה, העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף סוף דבר פשוט וברור: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה. המבקש נוהג משנת 1997, ומאז צבר לחובתו 28 הרשעות בעבירות תעבורה, מרביתן - בעבירות חמורות. מאז שנת 1999 - מזה 14 שנים - אין בידי המבקש רישיון נהיגה תקף; והוא בשלו, ממשיך בנהיגה, חרף שלילת רישיונו 6 פעמים...במעשיו ובמחדליו העיד המבקש על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברישיון ואינו מבוטח" (רע"פ 8013/13 מסעוד נ' מ"י [18.12.13]). ר' גם רע"פ 7982/14 שגן נ' מ"י [6.1.14].

עם זאת, באשר למקרה הנדון לפני, מוכן אני לתת משקל מסוים להודאת הנאשם, לצירוף התיקים והחיסכון בזמן שיפוטי. לאור נסיבות אלו, כמו גם לשם סיוע בשיקומו הכלכלי הנתען, לא אמקם את הנאשם ברף העליון של מתחם העונש ההולם לכל אירוע בנפרד.

משנאמר כל זאת, ובהתחשב בחומרת המעשים, בנסיבותיהם, במידת אשמו של הנאשם, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת, תוך התחשבות בהודאתו של הנאשם ובנסיבות חייו, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, החל מהיום, על עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים ו/או נהיגה בזמן פסילה, עבירות לפי סעיפים 10 (א) ו/או 67 לפקודת התעבורה.

2. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים. המזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה נכון להיום וזאת ללא צורך בהפקדת רישיון או תצהיר, הפסילה תחושב מהיום אלא אם כן תלויות נגד הנאשם פסילות נוספות ובמקרה כזה הפסילה תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת.

3. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

4. קנס בסך של 3,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 7/3/21 שעה 12:00.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"א, 07 דצמבר 2020, במעמד הנוכחים.